

Søndag den 28. marts 2010. (Merete)

Km: 53.267 (1108 km)

Nu oprandt dagen, hvor vi skulle køre til St. Maxime i Frankrig. Vi havde været så heldige at have fået tilbudt at låne Anne-Marie og Ejners lejlighed i Provence.

Vi skulle lørdag lige være med til at fejre Søren's 25 års fødselsdag i Hvilsom forsamlingshus, så vi kunne først køre søndag.

Kl. 8 var vi hos Kjesten og Flemming at få al deres bagage pakket i bilen og 8.10 var vi alle klar til at køre sydpå.

Hele vores aktivitetscenter blev arrangeret på bagsædet, og strikketøjet fundet frem. Kl. 10.10 passerede vi grænsen til Tyskland i kun 6 graders varme.

Ca. 10.35 trængte vi til en pause, så vi gjorde holdt ved Rastplatz Hüttener Berge. Vi fik en ostemad fra køletasken og en kop the/kaffe, men vi var hurtigt klar til at køre videre, da der blæste en strid vind og der var absolut ingen læ, brrrr.

Kort før vi kørte gennem Elbtunnel, blev jeg færdig med at strikke den lille babykrave, og så kunne jeg starte på et sjal, som et af "mine børn" havde haft på i skole en dag.

Kjesten strikkede en sød trøje til Lucca. Undervejs så vi rigtig mange Vestas vindmøller, men på et tidspunkt bemærkede Bent, at det da vist var blevet til vandmøller. Det var begyndt at regne, og der var ikke tegn på at det ville holde tørvejr, så omkring kl. 13.55 holdt vi ind på Rast Haus Harz, hvor vi fik 4 x leberkäs. En halv time senere var vi atter på motorvejen. På et tidspunkt havde Kjesten og jeg lidt travlt med at pille vores strikketøj op. Det viste sig, at vi ikke havde læst vores opskrifter ordentligt igennem. Af skade bliver man klog.....

Ved Kassel kørte vi på A 5'eren sydover.

Kl. 16.20 var bilen ved at trænge til lidt diesel, så vi gjorde holdt ved Esso Station Autohof am Gottes Rain, Mücke.

Snart opdagede vi, at vi ikke var langt fra Frankfurt lufthavn, da vi observerede flere fly komme lavt hen over motorvejen, da vi kørte i retning af Stuttgart og Basel. Vi er kommet nærmere foråret, da vi ser rigtig mange blomstrende forsythiaer, meget flot med de gule blomster mod de grønne grøftekanter.

Omkring kl. 18 holdt vi toiletpause ved Hockenring West. Herfra ringede vi til

Landgasthof Zum Adler, der ligger lige udenfor Breisach, og her bestilte vi 2 dobbeltværelser. Vi kendte stedet, da vi havde været der sidste sommer (2009) sammen med Sander. Ret hurtigt efter

pausen drejede vi fra mod Karlsruhe. En halv times tid senere begyndte vi at observere de første buler i landskabet, og vi lagde også mærke til at underskoven var blevet flot lysegrøn.

Kl. 19.20 så vi et spændende slot/borg på højre side af vejen ved Riegel am Kaiserstuhl – skal undersøges nærmere.

Vi tog afkørsel 60 ved Teningen i retning mod Nimburg og Breisach/Hockstetten.

kl. 19.45 ankom vi til Zum Adler, og vi fik os hurtigt installeret i værelserne 15 og 16. Derefter gik vi ned i den påskepyntede restaurant, hvor vi piger fik kartoffel/champignon gratin, mens mændene fik jägerschnitzel/kotelet med en god vin til. Herefter var det tid til et par spil kort på vores værelse, og så gik vi tidligt i seng efter den lange køretur.

Mandag den 29. marts 2010. (Merete)

km: 54.375 (837 km)

Vi startede dagen (kl. 8.00) med god tysk morgenmad i den overmåde påskepyntede restaurant.

Knap en time senere var vi klar til afgang fra Zum Adler. Bent kørte lige hen til Rhinen, så vi lige kunne få et lille kig til Frankrig. Kl. 9.10 kørte vi på A5'eren. Vi kørte over en stor flod lige inden vi kørte ind i Frankrig. Vi var nu i Alsace området.

9.25 var vi ved Departement Haut Rhein og kørte i retning af Lyon og Mulhouse.

Knap en halv time senere skulle vi betale 2,80€. Vi observerede rigtig

mange træer med noget der lignede mistelten, men de var desværre ikke i nå-højde og da vi jo kørte på motorvejen kunne vi jo heller ikke bare stoppe. Ærgerligt. Vi har set rigtig mange lastbiler med nye biler på ladet.

Lidt senere måtte vi af med 2,80€ i vejsskat.

kl. 10.50 trængte vi til en lille thepause, og den blev holdt på Aire de Hyombre i 14 graders varme. Da

vi kørte derfra, så vi i skovkanten mange anemoner og gule blomster. Vi tog afkørslen mod Lyon på A 39. Hen over vejen så vi rigtig mange dyrevexler smukt optegnet med billeder af hjorte.

Kl. 12.15 var det atter tid at få bilen tanket. Vi kørte nær Bourg-en-Bresse. Kort efter observerede Bent en Lenti Cularis (bølgesky), så var dagen reddet for svæveflyveren. I dette område var jorden meget rød og stenet.

Frokosten blev indtaget på Aire les Brotteaux. Dejligt at have køletasken med, og vi havde både Sanders og Kjestens nybagte rugbrød med, så vi guffede rigtig. En vigtig detalje var at benytte toiletterne, når vi gjorde holdt. Her viste det sig, at de var italienske. Jeg var så uheldig at tabe mit kamera, men heldigvis forsvandt det ikke i dybet, UPS. Efter 25 minutters pause kørte vi videre, og efter et kvarters kørsel måtte vi igen af med **lidt** vejsskat: 24,50€. Herefter kørte vi på A 46, og Bent troede, han var kørt forkert, da han ville have været på A42. Her krydsede vi Rhone floden flere gange i løbet af kort tid. Den eneste forskel var, at vi kom øst om Lyon i stedet for vest om. Kl. 13.50 kørte vi på A7 / E15. Vi krydsede

igen Rhone, og denne gang oplevede vi floden med meget krappe bølger, og det var temmelig blæsende, dog ikke mere blæsende end at en enlig surfer trodsede vejrguderne og susede af sted på floden.. På den videre tur så vi marker med meget korte vinstokke. Hvad mon ideen er med det? Der var også rigtig mange plantager med blomstrende æbletræer og lyserøde blomstrende kirsebærtræer, et meget smukt syn. Nu var vi kommet til et bjergområde, og her så vi mange borge på klippesiderne. Ved 15.15-tiden kom vi forbi en borg fra det 11. århundrede Monars de Village???

Her var vi tæt på byen Orange, som vi gerne vil se i løbet af ferien. Kl. 15.30 holdt vi 10 min.s the/kaffepause med småkager ved Aire l'Orange. En halv time senere spottede Bent et svævefly over vejen, og et øjeblik senere fik han øje på et flyslæb. Ikke længe efter var det atter tid at betale vejsskat: 22,30€. Vi syntes, det bliver lidt dyrt med al den vejsskat.

Ved 17.20-tiden drejede vi fra mod St. Maxime. Her betalte vi 8,80€ i vejsskat. Vi var fremme ved Anne-Marie og Ejners lejlighed på 23 Chemin des Bouteillers i St. Maxime. Lejligheden er ikke så stor, men rigtig fin og vi fik os hurtigt indrettet. Kjesten og Flemming fik soveværelset, og vi fik stuen. Efter at have pakket ud og lagt sengetøj på, gik vi ind til centrum for at finde et godt sted at spise. Det viste sig hurtigt at være lidt svært. Mange steder havde slet ikke menuer på nuværende tidspunkt. Måske til Påske. Til sidst fandt vi et pizzeria, hvor pigerne fik vegetar pizza og mændene fik choriso pizza og vi delte en flaske rødvin.

Vi var hjemme igen ca. 21.15. Vi fik os en kop the/kaffe og et par spil kort samt, at vi fik set de sidste dages billeder, inden det blev sengetid.

Tirsdag den 30. marts 2010. (Merete)

Km: 55.212 (33 km)

Vi stod op 7.30. Flemming gik til bageren efter nybagt brød, så vi kunne få en god morgenmad. Vi kørte fra lejligheden kl. 9.20 i retning mod Port Grimaud. Det var lidt svært at komme ud af porten = vi brugte den forkerte kode. Det hjalp, da nogle arbejdere skulle ud. Så nu har vi lært koden. På vej ud af St. Maxime begyndte det at dryppe lidt, og der var en del bølger på Middelhavet.

Port Grimaud er en forholdsvis ny by, som er bygget i 1960'erne ved Giscles-flodens udløb. Den er bygget i farver og arkitektur som Venedig med små snævre kajgader og kanaler. Man kan dog godt se, at den provencialske byggestil er slået mest igennem. Vi havde travet rundt i byen, købt frimærker og et par

postkort til samlingen samt kigget på forretninger. Vi havde også været henne ved kirken, men det var vi ikke klar over. Vi havde set, at det kl.10.25 var muligt at komme på en sejltur med en turistbåd, så vi fik set hele byen fra vandsiden for 20€ for os alle 4. Der lå også nogle store lystyachter i millionklassen, så det er vist stedet for de rige. Fra vandsiden fik vi øje på kirken, og den ville vi hen at se, når vi kom i land. Det viste sig at den var under restaurering, så vi blev jaget ud af håndværkerne. Herefter kiggede vi ind i en af de lokale butikker, men tingene virkede lidt for dyre og meget turistede. Vi gik hen til bilen og kørte den korte tur til St.Tropez. Grækerne kendte området som Athenopolis, og Romerne kaldte det Heraclea Cacabaris. Det var førhen mødestedet for artister, musikere, malere mm.

Det var lidt svært at finde en P-plads, så vi fik en god sightseeing rundt i gaderne, hvor vi så forretningerne med det dyre tøj. Endelig fandt vi et P-hus, men her skulle vi også køre noget rundt, før vi langt om længe fandt en plads til bilen. På vores køretur rundt i gaderne havde vi set et stort marked, og det ville vi gerne besøge. På det spændende marked købte vi hvidløg, oliven, ost, kæmpe tomater og olivenbrød. Ca.12.30 kørte vi fra St. Tropez i regnvejrs efter at have travet rundt på markedet i en time. Vi så et skilt med en festdag den 15. august. Det viste sig at være en anden D-dag i Frankrig. Det regnede kraftigt på hjemturen, så vi ville bare hjem at hygge os med en bid frokost.

Vi kom tilbage til lejligheden, hvor vi fik en lækker frokost. Pludselig hørte jeg nogle lyde, men jeg fik bare at vide, at det var en terrassedør, der blev åbnet, men det gav sig til at buldre mere og mere og der kom også glimt på himlen, så..... Det blev regulært tordenvejr, og regnen silede ned i stride strømme. Torden lyder meget højt hernede. Efter opvask og oprydning gik der en times tid, så kom solen frem, og vi kunne sidde på terrassen og nyde solen, som hurtigt gav farve til vores blege hud.

Efter et stykke tid skulle vi lige have handlet lidt ind til aftensmaden. Vi gik i Spar og købte et par ting, men der var ikke ret meget kød at vælge imellem til aftensmaden, så Bent gik hjem med vores varer, mens vi andre gik i Norma, men her var udvalget heller ikke særlig stort, så på hjemvejen derfra skulle vi købe mælk i Spar, da de kun havde langtidsholdbar mælk i den anden forretning. Vel hjemme igen fik vi en kop the/kaffe med nogle af de

småkager, vi havde købt i supermarkedet. Ikke nogle af disse butikker vil være vores foretrukne fremover.

Herefter sad vi og kiggede i bøger og brochurer om Provence og hvad vi skulle se i området. Jeg fik også skrevet dagbog om de første dage.

Aftenens menu bestod af koteletter med olivenbrød, hvidløgsbrød og salat med oliven, tomat, fennikel og forårsløg.

Herefter var det tid til mange spil kort og endelig prøvede pigerne at vinde, juhu.

Onsdag den 31.marts 2010. (Merete)

km: 55.245, 21 ° (363 km)

Vi stod op kl. 7.30, og derefter hentede Bent og Flemming brød ved bageren lidt længere nede ad gaden.

Ved 9.30 tiden var vi klar til afgang mod dagens mål, Gorge du Verdon eller Europas mini Grand Canon.

Vi kørte ad samme vej fra Sainte Maxime, som da vi ankom. Der var en del vejarbejde, og der var stadig opsat trafiklys samt også et manuelt "trafiklys". Vi har set mange kaktusser i vejkanten, og vi har også set mange lave vinstokke, a la bonzai.

Kl. 10.30 viste det sig, at vej 107 mod Digne var spærret. Måske skulle vi have lyttet til GPS'en. Det blev til en del bjergkørsel, hvor vi så mange gøgeurt på vejskråningen.

Kort før søen, Lac de ste-Croix, ved Gorge du Verdon, holdt vi et af vores sædvanlige fotostop. Vi fik nogle fine billeder, men der hang mindst et kilo mudder fast under skoene, så nu begyndte den store renselsesproces, inden vi kunne komme ind i bilen igen. Det viste sig også at vi havde været så optaget af at få mudderet af skoene, at ingen af os havde været opmærksomme på, at bagklappen stod åben. UPS. Vi havde ikke kørt så langt, og så måtte jeg ud

at lukke den, og det så heldigvis ikke ud til at vi havde tabt noget. Vi mødte næsten ingen biler på vores tur. Turistsæsonen er ikke rigtig startet endnu.

Ved 11.30-tiden var vi ved søen og kløften ved floden, meget imponerende skue i 10 graders varme.

Lidt over 12 kom vi til et meget flot slot fra 1600-tallet i Aiguines (vej D19). Vi gik rundt og kiggede os omkring ved Chateau d'Aiguines. Jeg havde observeret mistelten, så dem skulle vi hen at se på. Vi samlede en del bær fra misteltenen, så måske kan de spire i vores have. Flemming havde også fået øje på en spætmejsse, men den var ikke til sinds at lade ham fotografere den. Turen gik videre ad snørklede bjergveje med den skønneste udsigt til dal og flod dybt nede. Ca. 12.40 havde vi et fotostop med udsigt

til floden Verdun, som snoede sig mellem bjergsiderne dybt nede. Vi fandt vild timian.

Ved hotellet du Grand Canyon du Verdun, Les Cavaliers, Terrasse Panoramique unique en Europe,

havde vi også et fotostop. Hotellet åbnede først til maj, så det så ikke så spændende ud. Det var en meget Dancer udsigt (vores valgsprog på NZ), da kløfterne var meget stejle og stenede.

Sulten begyndte at gnave, og vi fandt et godt sted ved broen Pont de l'Artuby efter at vores mænd havde været ude på de vilde vover at fotografere. Der var betagende smukt, og skræmmende højt ned til bunden af kløften. Floden har gennem flere tusind år

skåret sig ned gennem klipperne. Frokosten blev indtaget på en halv time fra 13.25 på et ”trin” ved en lukket snackbar, men der var godt med læ, og vi nød solen en kort periode. Vi fandt meget vild timian, og jeg gravede lidt op, men det overlevede desværre ikke hjemturen.

Herefter gik turen videre og vi kom til et meget flot udsigtspunkt, Balcon de la Mesla (kl. 14.10). Vi vendte bilen, da vi var kørt for langt, idet vi havde en ide om at vi ville se en anden kløft ikke så langt derfra. Ved Trigance krydser vi vej D 90. Vi ”parkerede” næsten midt i vejkrydset, mens vi holdt bilmøde om en ny rute. Vi var de eneste på ruten. Den videre tur gik mod Entrevaux og mod Gorge Superieures du Cains. Vi kom forbi Trigance – en gammel by, der var bygget ind i bjergsiden, og byggematerialerne havde samme farve som klipperne.

Kl. 15.00 fotograferede vi floden og et bjergudhæng over vejen. Ved Castellane fotograferede vi kirken Notre Dame du Roc, som ligger på toppen af en klippe og knejser nok så stolt. Herefter var det tid at få tanket bilen. Vi spottede, at der forude var regnvejr i sigte, og det varede da heller ikke længe, før det begyndte at regne en del. Det var både regn, slud, sne og hagl, der væltede ned. Vi var lidt bekymrede for om, der skulle være glat på vejene i bjergområderne vi kørte i. Ved floden

Var så vi et kraftværk ved en opdæmmet sø.

Ca. 15.35 kørte vi på vej N202 i retning af Nice. Her lå der en del sne på bjergtoppene og også hist og her i dalene. Vi kørte i 1124 m højde over havet. Et kvarter senere kom vi gennem Rowaine. Kl. 16.05 kom vi til Entreveau, og vi havde læst i vores guide, at det skulle være en spændende by, så vi fandt en P-plads lige overfor borgbyen, som vi så gik ind og så. Det var spændende at gå rundt i de meget smalle og hyggelige gader. Jeg tænker, at der ville have været lidt mere liv, hvis vi havde været der en måned senere. Vi var også inde at se kirken, og lige udenfor kirken, var der skydeskår i murværket. Jeg prøvede at fotografere ud gennem et af disse huller. La Citadelle højt oppe på toppen af klippen, kunne man gå op til ved at lægge penge i en kasse, men vi valgte det fra, da det var meget blæsende og vi havde mere på programmet, vi gerne ville se, inden vi kom tilbage til lejligheden. Vi valgte i stedet at gå på CafeYo lige ved P-pladsen at få en kop kaffe, kakao og cafe au lait. 17.05 var vi på vej videre mod Gorge du Cains på D28.

Vi var nu kommet til de flotte røde skiferbjerge. Godt vi ikke kører på disse smalle bjergveje i turistsæsonen. Vi kørte på den smukke skifervej, noget af den samme rute som Kogletoget kører. På et tidspunkt vendte vi bilen og kørte tilbage, så vi kunne trave langs floden og udenom tunnellerne.

Der var faldet store stykker skifer ned på stien, og det virker som skiferen er meget porøs nogle steder. Vi samlede også et par stykker skifer, som kom i bilen. Vi var lidt utrygge ved at gå under de store klippeudhæng. Der lå også bunker af sne langs floden.

Vi fortsatte turen mod St. Maxime. Ved 19-tiden kørte vi udenom Nice , hvor vi betalte 0,50€ i vejskat. Vi kom forbi det meget specielle og meget imponerende byggeri: La Grande Motte ved havnen. Vi betalte igen vejskat: 2,80€. Ca. 19.35 kørte vi fra motorvejen ved Frejus og Rafael og betalte igen vejskat: 2,50€.

Ca. 20.00 var vi i Casino, et kæmpe supermarked at handle. Vi var hjemme igen 20.48 efter en rigtig god dag med mange oplevelser, og så var det ellers med at komme i gang med madlavningen, da vi alle var godt sultne.

Menû: salat med ”møre” bøffer, pasta og maxi champignons. Det var sen aftensmad, og bøfferne var bestemt ikke noget at råbe hurra for, øv, øv.

Efter opvasken var det tid til et par spil kort.

Skærtorsdag den 1. april 2010. (Merete)

Km: 55.608, 10 ° (371 km)

Bent og jeg vågnede engang i nat ved et meget voldsomt regnvejr, og regnen piskede ind på vores altan.

Kl. 9.05 var vi klar til afgang fra lejligheden i fint solskinsvejr og 10 graders varme.

I løbet af de sidste dage var vi kommet forbi flere store planteskoler, som var ved at klargøre til forårssæsonen og det store salg til lokale samt alle turisterne. Der var meget store palmer, oliventræer, citrus træer mm. plantet i store krukke til rigmandsfolket.

Vi kørte mod Aix en Provence og her så vi mange hyggelige landsbyer og små marker langs motorvejen. Ca. 10.15 begyndte skyerne at trække sig sammen omkring bjergene, så det flotte vejr forsvandt. Nær afkørsel 32 ved Aix en Provence betalte vi igen vejskat: 8,80€. Det sidste stykke vej havde vi mødt mange cirkusvogne med 2 eller 3 anhängere samt campingvogne. Vi kørte fra vejen i afkørsel 29, men vi kom ikke i den rigtige bås, så vi måtte lige på den rette vej. Vi kørte mod Marignane, og nu observerede vi mange blå huller i skylaget. Juhu.

Nu kørte vi fejl igen, men endelig fandt vi den rigtige afkørsel til Calas og Akvædukt Roquefavour ved Ventabren. Vej D543 og D65. Ved 11-tiden kom vi til Akvædukt Roquefavour, som var et imponerende bygningsværk. Vi skulle rigtig ud at fotografere, så Bent og Flemming forsvandt ind ad en låge, mens vi kiggede lidt på vegetationen og på akvædukten, samt vi fik taget et par billeder. Lidt senere kom Bent, han var blevet ”jaget ud”, da han var på privat område. Flemming gemte sig, og da han sneg sig tilbage, måtte han til at entre over lågen. Der blev taget nogle rigtig flotte billeder. Roquefavour-akvædukten fra 1847 er verdens højeste sten-akvædukt og stadig i brug. Herefter fortsatte vi turen på D10. Ca. 11.40 kørte vi forbi en skole i La Fares les Olivers nær St. Chamas, hvor vi så børnene blive hentet hjem til middagspause, og skolepatruljen havde travlt med at standse trafikken. Vi kom forbi søen Etang de Berre, og herefter fortsatte vi mod Miramas og Istres. Omkring kl. 12.15 fik vi øje på mange får og silkehejrer i marsken sydvest for Istres. Vi kørte på D564 og her så vi mange nyklippede får. Vi var tæt på Marseilles lufthavn, og Bent konstaterede, at der var godt flyvevejr. La Fosettes les Bannes mod Port St. Louis-du-Rhone (13 grader). Vi var så heldige at få øje på et par storke og en del flamingoer. Vi holdt ind til siden for at fotografere, men de var desværre for langt væk, og der var vådområde mellem dem og os, så vi nød synet og prøvede at fotografere. Vi var i Rhone deltaet og ved Salin de Giraud så vi vilde heste. Når føllene bliver født er de helt sorte, men bliver gradvist lysere med årene. Når de er mellem 4 og 7 år,

er de helt lyse. Vi skulle med færgen over ved Salin. Vi ventede ca. 15-20 min., og sejlturen varede bare omkring 5 min. Nu var vi kommet til området Camargue. På vej ud langs Middelhavet kom vi forbi nogle bygninger, som vi mente måtte være lejligheder til saltens arbejdsfolk. Vi kom forbi kæmpe bunker af Middelhavssalt. Lidt senere kom vi forbi mange salt-marker og i dette område gik der en del flamingoer, et imponerende syn. Barracin??????

Camarguedeltaet ligger syd for byen Arles og mellem de to flodarme hhv. Grand Rhône og Petit Rhône af Rhônefloden, der udmunder i Middelhavet. Området er delvis sump og delvist marskland og er med sine ca. 490 km² Vesteuropas største floddelta. Området er et beskyttet naturområde, med over 500 arter af fugle. Mest kendt er de store flokke af flamingoer. I Camargue findes også de halvvilde hvide Camargueheste og det sorte kvæg. Områdets cowboys, *gardians*, opfostrer kamptyre, der eksporteres til Spanien. Omkring kl. 13.55 så vi en fritgående gris = et hængebugsvin, der spadserede nok så nydeligt rundt på vejen foran os. Lidt senere så vi en rørhøg, der sad på vejen med et bytte, men desværre var den ikke særlig villig til at agere fotomodel for Flemming.

Fra 14.15 – 14.55 holdt vi frokostpause ved La Cepeliere. Vi sad på tæppet et sted med lidt læ og nød vores medbragte mad fra køletasken. Et af toiletterne skulle vi i hvert fald ikke benytte. Efter frokosten gik vi ind turistinformationen for at få lidt brochurer og lidt viden om området. Vi kunne også komme

ind at se en masse vadefugle i området, men det fravalgte vi. Da vi kørte derfra, så vi flere vilde heste og vilde tyre. De sidste var godt nok indhegnede.

Ca. 16 km før Arles kom vi til Pont de Langlois, som blev meget berømt efter Vincent van Gogh havde malet den. Den originale bro eksisterer dog ikke mere, men den vi så er en kopi, og den er placeret et par km fra det oprindelige sted. Van Gogh lavede over 300 malerier i de 15 måneder han opholdt sig i Arles. P.S: Byen ejer ikke et eneste af hans malerier!!!!

Omkring 15.40 kom vi til Arles, hvor vi parkerede for 1,20€. Vi var inde at se Les Arenes, der mindede en del om Colosseum i Rom. Les Arenes er et af de største og bedst bevarede bygningsværker i Provence. Vi havde på

fornemmelse, at der skulle foregå tyrefægtning i den nærmeste fremtid, da der blev lavet afspærringer mm. i byen. Vi var også rundt på Theatre Antique, en tidligere fæstning, hvis sten senere blev brugt til andre bygninger. Der er 2 høje søjler tilbage, og de bliver kaldt "de 2 enker". Arles blev grundlagt i år 46 før Kristi af Julius Cæsar på bredden af Rhône-floden, hvor man kunne overskue Camargue-deltaet. Den rummer stadig vidnesbyrd om den romerske fortid i form af en torveplads (forum) og nogle buegange, som er indbygget i domkirken. Byen kendes også som "Galliens lille Rom" på grund af de mange rester af romerske monumenter (teater, bade og amfiteater). Amfi-teatret kunne i sin tid rumme 20.000 mennesker, og det bruges endnu til forskellige arrangementer, særligt de årlige tyrefægtninger.

Inden vi forlod byen fik vi et par is til 3,50€ stk. Kl. 16.20 gik turen videre mod Nîmes og Avignon med kurs mod Pont du Gard. Det er et imponerende bygningsværk. Vi var så heldige at det var gratis at parkere nær broen mellem 18.00 og 20.00 i marts og april. Vi gik først nede i en del af flodlejet, hvorefter vi gik op på den del af akvædukten, som har været benyttet som vej. Vi oplevede at der kom en enkelt bil, en der havde opsyn af en eller anden art. Vi studerede akvædukten og udsigten i en times tid mellem 18.15 og 19.20.

Fra Wikipedia

Pont du Gard er bygget af romerne, formodentlig færdigbygget år 18 f.Kr. **Pont du Gard** betyder bogstaveligt "Broen over Gard-floden". Floden, som broen krydser, er dog en biflod til Gard, som hedder Gardon.

Broen er bygget i tre planer (etager) og er 49 m høj. Det længste plan er 275 m langt.

- Nederste plan: 6 buer, 142 m lang, 6 m tyk, 22 m høj
- Midterste plan: 11 buer, 242 m lang, 4 m tyk, 20 m høj
- Øverste plan: 35 buer, 275 m lang, 3 m tyk, 7 m høj

Nederste plan har tidligere fungeret som vej, men er i dag lukket for køretøjer. Øverste plan har en indbygget vandkanal, som er 1,8 m dyb, 1,2 m bred og har et fald på 0,2 procent.

Broen var en del af en 50 km lang akvædukt, som blev forsynet med vand fra en kilde tæt på Uzès til brug i den

romerske by Nemausus (Nîmes). Faldet på akvædukten var 34 cm/km (1/3000). Det vertikale fald var kun 17 m på den totale længde af bygningsværket.

Dette system forsynede Nemausus (Nîmes) med 20.000 kubikmeter vand pr. dag.

Broen er bygget uden brug af mørtel. Stenene, som er anvendt til byggeriet, vejer op til 6 tons og holdes sammen af jernklamper. Det antages, at byggeriet blev ledet af Marcus Vipsanius Agrippa. Broen ses i øvrigt på 5-Euro sedlerne.

Herefter gik turen videre mod Avignon på D6100 og N100. Avignon er omsluttet af sin 5 km lange middelalderlige fæstningsmur med 39 tårne og 7 byporte. Godt vi havde GPS'en, for den satte vi bare til at søge efter et hotel i Avignon, så snart vi var kommet indenfor byporten. Det første var d'Angleterre, men det havde nu ikke samme status som hotellet af samme navn i København. Vi satte vores bagage på værelset kl. 20.00 og ret hurtigt var vi ude i byen at lede efter et spisested.

Vi fandt et godt sted på portierens opfordring, Caveau du Theatre. Vi var gået forbi det, da vi troede at det lå på højre side af vejen, men så spurgte vi en, og så lå det på venstre side. Kjesten fik en lækker fisk, mens vi andre fik en dejlig indbagt andesteg. Det varede lang tid inden maden kom, og vi var efterhånden godt sultne, så vi nåede at drikke et par glas vin inden maden. Det var salt fra Camargue, der var på bordene og Flemming var så fræk at spørge, om han måtte få en med til mig, da vi var på vej hjem. Det lykkedes, juhuuu. Kl. 22.00 var vi hjemme på hotelværelset igen, og nu var det tid for fotoshow og 1 spil kort.

Lang fredag den 2. april 2010. (Merete)

Km: 55.984, 5 ° (363 km)

Vi stod tidligt op, da vi i dag skulle nå en masse. Vi fik morgenmad på hotellet – det er før set bedre. Kl. 8.30 havde vi pakket og var klar til at gå ud i byen. Bilen fik vi ind i hotellets gård gennem en låst port. Da vi var på vej ind i byen for at se Pavepaladset, kom Kjesten til at se, at hendes bror, Lars Jørgen, havde haft ringet et par gange. Hun fik så den meget trælse besked at Else var blevet indlagt om natten med alvorlige blødninger fra maven. Hun var blevet opereret og stabiliseret. Vi snakkede frem og tilbage, om hvad vi skulle gøre.

Vi fortsatte turen i det kolde vejr hen til Pavepaladset. Det var meget koldt for fingrene, så vi kunne godt have brugt et par handsker. En gang boede paverne i denne by. I år 1309 flyttede pave Clemens V hertil i det 8000 m² store palads og hans 5 efterfølgere valgte også at bo her (til år 1377), måske fordi man så var fri for intrigerne i Rom. Desværre blev det meste af inventaret ødelagt under den franske revolution.

På vej ned til den halve bro ved Rhone floden, fandt jeg et par søde runde håndklæder. Jeg har haft kigget på den slags flere gange, men nu

måtte jeg købe dem til 9€ pr. stk. Rhone floden har altid været hovedfærdselsåre for nord-sydgående trafik i Frankrig. Allerede i år 1190 byggede man her St-Bénézet broen over floden. Der er nu kun 4 brobuer tilbage, men engang var der 22 brobuer. Legenden siger, at broen har navn efter den hyrdedreng, der af Jesu stemme blev beordret til at bygge den.

Gammelt børnerim om børnene, der danser på broen: ”Sur le pont d’Avignon, l’on y danse tout en rond”.

Vi travede langs bymuren tilbage til hotellet, så ved 10-tiden var vi klar til den videre tur efter at Kjesten havde været i kontakt med familien derhjemme. Vi kørte over på den anden side af floden for at tage billeder i et bedre lys. Efter at Kjesten og jeg havde siddet og nydt solen og den ½ bro, kom mændene tilbage og herefter var vi klar til at køre videre, men vi drejede åbenbart forkert et eller andet sted, for vi fik lige en ekstra sightseeing i Avignon. Nu gik turen kl.10.30 mod Orange på D907. Efter 40 minutters kørsel lavede vi lige en lille afstikker ind til Château-Neuf-du-Pape. Vi gik rundt i den lille hyggelige by, hvor vi nød omgivelserne, og vi var så heldige at finde en god vin til 13€ pr. flaske. Vi skulle købe vin med hjem til Erik Bach, som vi skulle til 60 års fødselsdag hos,

når vi kom hjem. Vi skulle nu også selv have lidt vin med hjem. Bent og Flemming gik ned til bilen med vinen. Imens gik Kjesten og jeg på opdagelse. Vi var inde at se kirken, og vi ledte efter et turist kontoret. Vi opdagede et træ med mange hvide tørrede frugter. De lignede små hvide kirsebær, men vi kunne ikke finde ud af hvad det var for nogle. Heller ikke på turist kontoret kunne de hjælpe os. Ved 12-tiden var vi klar til at køre videre. Efter 10 min. s kørsel blev vi enige om at sætte os på en grøftkant og spise en tidlig frokost med udsigt til byen og vinmarkerne. På alle vinmarker ligger der en masse sten omkring vinstokkene, og vi fandt ud af, at det var for at holde på varmen. I *Château-Neuf-du-Pape* produceres 98% rødvin på Bordeaux eller Burgundy og af meget høj kvalitet.

En halv time senere var vi atter på vejen, og nu gik det mod Orange på N7. Vi nåede Orange efter 20 min.s kørsel.(kl.12.55). Vi fandt en p-plads ca. midt i byen. Orange har fået sit navn efter at det hollandske kongehus Orange arvede byen i år 1559. Orange er kendt for sit romerske Theatre Antique, som i sin storhedstid kunne rumme omkring 10.000 tilskuere. Det er meget velbevaret. Vi gik lidt rundt om det og fandt så en lille restaurant overfor, hvor vi ville prøve at smage crepes avec apricot. Mens vi ventede på maden, gik Flemming over for at fotografere Theatre Antique, der har en 103 m lang og 37 m høj bagvæg. Her står den bedst bevarede statue af kejser Augustus. Teatret er stadig i brug, og vi kunne se, at der snart skulle være en forestilling. Vi andre ville ikke give så mange penge for at komme ind, men Flemming gav 6€ for at gå ind og fotografere. Endelig kom vores crepes, og det var langt fra den oplevelse, vi havde regnet med, da de var bagt i andefedt. ØV, og atter Øv. Efter at have spist (kl.14.00) kørte vi til Triumfbuen fra kejser Augustus' tid. Den er med sine 3 buer en af de største og bedst bevarede i hele romerrige, og

den står midt i en bred boulevard. Den er pyntet med smukke friser af romerske krigere og besejrede gallere. Af særlig interesse for os danskere er frisen med de tilfangetagne Kimbrere. Folkevandringen havde ført dem til Provence, og de tilføjede den veltrænede romerske hær flere nederlag, bl.a. i år 105 f. Kr. nogle år senere blev de "vilde babarer" dog besejret af en romersk hær, og det blev afbildet på triumfbuen.

Ved 14.30 tiden gik turen videre mod Les Baux de Provence. Vi kørte på A7 i retning af Avignon og Marseilles. Ved Avignon kørte vi på D7 i retning af Saint Adiol og Remy de Provence og straks spottede Bent 1 svævefly, nej 3 svævefly i luften. Der lå et svæveflyvecenter lige i nærheden.

Ca. 15.40 kom vi til ruinbyen og landsbyen med ridderborgen i Les Baux. Den ligger ca. 20 km syd for Avignon. Byen ligger på et plateau og var i middelalderen sæde for betydelige feudalherrer, der opførte en stærkt befæstet borg. Der er i dag ca. 400 indbyggere i byen. Da borgen blev center for den sydfranske protestantisme, lod Richelieu i 1632 borgen bryde ned, hvorefter byen blev forladt. Nord for byen blev der i 1822 opdaget store forekomster af bauxit, der har fået navn efter byen. Ruinbyen og bauxitbruddet er kendte seværdigheder, og udsigten fra plateauet tiltrækker mange turister.

Det var rigtig spændende at gå rundt og se alle de gamle effekter, som havde været brugt i datidens kampe. Man følte sig helt hensat til en anden tid. Vi havde helt ondt af en hest, der stod helt alene og "kaldte" på dens venner. Der havde åbenbart ikke været børn nok, så den kunne komme med på turen rundt. Da alle dens hesteventer kom tilbage, blev den straks helt rolig igen. I en af byens små butikker købte vi 2 små Provence skåle til tykmælk og lignende, mens Kjesten og Flemming købte en kande. Da vi kørte fra borgen, skulle vi betale for parkering. Det ordnede Flemming, men da vi holder og skal lukkes ud, må han indrømme, at kortet ikke virkede, og at han ikke havde betalt. Heldigvis kunne vi komme til at bakke lidt ind til siden, så andre kunne passere, og så måtte han tilbage og ordne betalingen. Det hjalp, da han puttede den rigtige billet i betalingsmaskinen, hvorefter bommen åbnede for os. Herligt.

Herefter kørte vi til St.Remy, hvor vi fik tanket på en betjent tank. Herefter gik det videre mod Cavaillon, Isle sur la Sorgue på vej 973 til Fontaine de Vaucluse. På vejen så vi rigtig mange blomstrende lyserøde frugttræer.

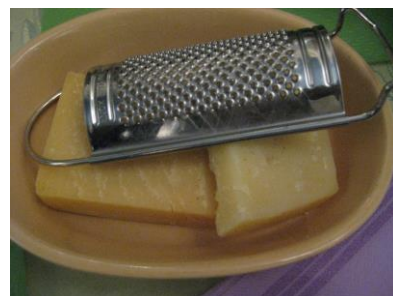

Ca. 18.40 var vi i Fontaine de Vaucluse. Kilden, der bobler op fra foden af er 230 meter stejl klippe, er den største i Frankrig og den er også den 5 største i verden med sine 630 millioner kubikmeter vand om året. Vi gik op langs floden, kom forbi papirmøllen, og nød synet og lyden af floden. Vi legede bjerggeder og gik helt op på toppen af nogle klipper, for at kunne se ned i den flotte blå underjordiske kilde. Kjesten ville ikke med op pga. sit dårlige knæ, men Bent gik ned og fik hende overtalt, og det var en god ting. Vi ville købe postkort på vej ned fra kilden, og vi var så heldige at nå indenfor det sidste sted inden de lukkede. Efter en times tid gik turen igen mod Cavaillon, og da Kjesten og jeg havde set mange flotte blomstrende frugttræer på turen til Vaucluse, holdt vi øje med frugtplantagerne, og da vi kom til dem, måtte vi ud at tage nogle billeder af de flotte lyserøde træer.

glas rødvin til Kjesten og Bent og et glas amaretto til Flemming og jeg samt lidt snak om dagens oplevelser inden sengetid.

Ca. 20.15 kom vi til Cavaillon og her fandt vi en hyggelig Italiensk restaurant, hvor vi fik 4 x alla Carbonarra. Vi fik 2 forskellige slags parmesan oste til selv at rive over maden. Det var bare rigtig lækkert og krofatter var også en rigtig hyggelig fætter. Kromutter havde en sjov, meget barnlig stemme. Efter i en time at have nydt stemningen og maden i restauranten kørte vi hjem til St. Maxime. Vi havde lige 2 timers køretur foran os, så vel hjemme igen blev det lige til et

Lørdag den 3. april 2010. (Bent)

Km: 56.347, 12 ° (123 km)

Vi sov længe, stod først op lidt før 8. De foregående dage havde nok tæret lidt på vores kræfter. Efter morgenmaden gik vi til Carrefour supermarkedet. Anne-Marie og Ejner havde fortalt om en "smutvej" via en bro over floden. Vi havde noget svært ved at finde den, men efter et par forsøg lykkedes det. Kjesten's franske led et lille nederlag, hun havde spurgt en ung franskmand om vej, han kunne ikke hjælpe, så han gik videre. Han havde åbenbart ikke fattet en brik, da vi lidt senere selv fandt broen, kunne vi se ham lidt foran. Vi handlede stort ind, forretningerne ville jo nok grundet påske være lukket de næste par dage.

Efter frokost pakkede vi bilen til en lille udflugt. Vi kørte langs kysten til Frejus. Vi gjorde et kort fotostop ved stranden i Frejus.

I St. Rafael gik vi rundt i byen, vi ville finde et mindesmærke for Napoleons landgang i 1799 efter et sejrigt togt til Egypten. Det voldte os nogen besvær, også at finde turistkontoret, men efter en større runde i byen, fandt vi begge dele umiddelbart kort inden stedet, hvor bilen var parkeret. Vi fortsatte i retning mod Cannes. Kyststrækningen ser vældig spændende ud, men det er desværre kun korte blik man tilbydes. Langs vejen ligger den ene private bolig efter den anden, alle med høje mure, hække og lignende, som gør det komplet umuligt at få mere end et glimt af vandet. Vi fandt dog et lille offentligt område, hvor vi kunne holde, og træde ud på de meget røde og porøse klipper som ellers kun er tilgængelige på postkort.

Vi fortsatte til Cannes, og vi konstaterede hurtigt, at her var mange mennesker og at finde en parkeringsplads både ville blive svært og dyrt. Så vi fandt et sted på vejen, som alligevel kun blev brugt som spærreflade, andre holdt også parkeret der, så hvad pokker.

Vi spadserede en lille tur langs de flotte lystyachter og videre forbi Festival centeret på Boulevard de la Croisette. Til stor skuffelse for Flemming så vi ikke en eneste Rolls Royce, vejret var nok ikke godt nok til at luften de fineste køretøjer i. I stedet så vi nogle lettere afdankede fruer, hvis storhedstid nok ligger flere mislykkede ansigtsbehandlinger tilbage. I den lille park ved festival centeret fandt vi busten af Christian X, som er rejst for at hædre æresborgeren som i 1898 netop i Cannes blev viet til Alexandrine Auguste. Vi drak varm chokolade på en fortovsrestaurant, hvor vi kunne følge pulsen på dette glamourøse ferieparadis. Da postkortene i Cannes kostede 1 Euro, blev de sparet bort, vi må selv lave nogen hjemme ved computeren i stedet.

Vi kørte hjem ad bjergvejen, den er lidt nemmere end den snørklede vej langs kysten. Vi blev overrasket af løse heste på vejen, men nogle forbipasserende var stoppet op og forsøgte at håndtere

sagen, så vi kørte stille forbi. Vi så flere korkege langs vejen. Korken var høstet på flere af træerne, med økse fjerner man ganske enkelt barken fra jorden og måske 1½ meter op hele stammen rundt. Man bruger kun barken fra stammen. Barken er 2- 4 centimeter tyk, for at træet bedre skal hele smøres det med noget røddigt, der hvor det er blevet bart.

http://www.ceja.educagri.fr/dan/enseignant/livret5/forda_3.pdf

Vi drak en kop kaffe, da vi kom til lejligheden samt kiggede dagens billeder. Aftensmaden var klar kl. 21, Bøf med løg, bagettes, salat, spagetti + rødvin.

Påskedag, søndag den 4. april 2010. (Bent)

Km: 56.470, 12 ° (212 km)

Efter morgenmaden pakkede vi bilen og holdt kl. 9.35 et kort planlægningsmøde af dagens tur. Vi ville til Grasse samt se hulerne ved St. Cezaire.

Vi kørte langs kysten forbi Frejus og St. Rafael. Ved Rafael forsøgte vi uden held at finde Barrage du malpasset, en dæmning, som brød sammen under et kraftigt regnskyl i 1959, hvorved mere end 400 personer omkom. Resterne af dæmningen står der endnu. Det viste sig senere, at vi havde været mindre en 3 kilometer fra punktet, hvorefter vi vendte om og opgav.

Vi kørte videre i korkegenes land i retning mod Fayence. Her så vi mange "pelsede" korkege.

Ved Bois de Bagnols kørte vi langs et kraftigt indhegnet område med overvågningskameraer for hver 100 meter. Vi snakkede lidt om, at det så militæragtigt ud, men kort efter så vi nogle, der gik og spillede golf derinde. Senere research viser, at golf området er meget eksklusivt og hedder Four Seasons Provence at Terre Blanche. På området ligger i øvrigt et slot ejet af Sean Connery.

Vi fortsatte ad D562 mod Grasse, vi havde kodet hulerne ved St. Cezaire ind i Garmin. Dertil må siges, Garmin og Volvo har et kommercielt samarbejde i Danmark, men det dækker bestemt ikke Frankrig. Garmin ledte os af en meget snørklet og lille vej, målet var ganske klart, - men det var vejen bestemt ikke. Vejen ændrede sig fra asfalt til kæmpe sten i yderst ujævn opstilling og desuden var der en bom på tværs af vejen. Her afstod Volvo fra det samarbejde, - vi måtte simpelthen vende om. Vi manglede måske kun 20-30 meter i at komme til bedre vej, men pyt.

Vi nåede 12.15 frem til grotterne for kun at finde ud af, at de havde middags pause. Vi kørte i stedet til Grasse, en by, som er kendt for parfumefremstilling. Vores timing var ikke god (noget som også er hændt for os på tidligere rejser), byen var nærmest blokeret af et større maraton lignende løb. Mange gader var spærret af, og det var vanskeligt at finde holdeplads til bilen, og vejret: - tja, det småregnede. Vi slentrede trods dette lidt rundt i den gamle bydel, så kun lidt til parfumehandel. Sulten plagede os, så vi fandt efter længere tids søgen en meget lille cafe Le Palais des Saveu, og der fik vi nogle kæmpe sandwich og Cola.

Vi kørte tilbage til grotterne i Cezaire, undervejs kørte vi nærmest i skyer, vejret var meget trist. En vældig snaksalig (mest på fransk, men også engelsk) guide viste os rundt i grotterne fra kl. 15.20 og en time

frem. Vi fik at vide, at vi gerne måtte tage billeder, men uden blitz. Det gik hurtigt op for os, at de franske gæster er totalt ulydige, det blitzede overalt, så vi fulgte trop. Mere træls var det, at når guiden snakkede engelsk, så pludrede de franske gæster løs, som om der var pause i fremvisningen. Nogen må en dag opdrage fransken. Grotterne var meget gamle, men først opdaget af en vinbonde i 1888. Vi så stalaktitter og stalagmitter, som var adskillige 1000 år gamle. Stalaktitterne, som rager ned fra loftet er hule, og guiden demonstrerede det tydeligt ved at spille på nogle af dem ligesom på et klokkespil. Han var i øvrigt selv med til at udforske hulerne i sin fritid.

Drypsten dannes, når kulsyreholdigt vand passerer gennem kalk. Under passagen omdannes en del af kalken til "bikarbonat", dvs. calciumhydrogenkarbonat. Dette stof er opløseligt og føres videre med vandet. Når vand, som indeholder bikarbonat, trænger ind i et hulrum, vil en del af kulsyren spaltes, og der afgives CO₂, ganske som det sker, når man tager kapslen af en sodavand. Dette tab af CO₂ bevirker, at calciumbikarbonat omdannes til kalk (calciumkarbonat), som er uopløseligt. Denne kalk må udfældes, og det sker i alle punkter, hvor vandet pibler frem. Hvis vandet drypper fra hulhedens loft, vil kalken afsættes i dråbepunktet og en drypsten er ved at blive skabt. Det afhænger af flere faktorer, hvor hurtigt drypstenen vokser: syreindholdet i vandet, vandets temperatur og den relative fugtighed i drypstenshulen. Det er ikke ualmindeligt, at en drypsten kun vokser ca. 1 cm på 100 år, men flere eksperimenter har vist væksthastigheder for drypsten på ca. 2,5 cm. pr. år, og før eller siden vil hulen blive fyldt med drypsten. Når dråberne rammer gulvet, vil endnu en del af kalken blive udskilt, og der dannes efterhånden en opadvoksende søjle, en stalagmit. De almindelige drypsten, som vender nedad, hedder derimod stalaktitter. Over lang tid vil de to mødes, sådan at der dannes en søjle af kalk fra gulv til loft i drypstenshulen.

På vej hjem over stoppede vi i Draguignan (dragebyen). Vi gik lidt rundt i byen, men der var koldt og blæsende. Vi var dog lige inde at se kirken. I udkanten af Draguignan ligger en kæmpe kirkegård med et monument for 861 faldne amerikanske soldater i 2. verdenskrig. Kirkegården lukkede kl. 17.00, så vi fik bare et kig ind gennem lågen.

Hjemkommet til lejligheden kl. 19.00 startede Kjesten og Flemming på madlavningen. Merete og jeg gik i dybet, vi havde åbenbart ikke fået huler nok. Efter aftale skulle vi putte noget bestik ned i Anne-Marie og Ejners kælderrum. Det var meget svært at finde, der var mange døre, men de fleste uden opmærkning. Så vi måtte prøve os frem med de nøgler, vi havde uden at vide hvilken af flere nøgler, der så måtte være kælderdørnøglen. Se det var en større opgave. Men det lykkedes at finde en dør, som matchede en nøgle. Der stod St. Maxime på døren, vældig informativ oplysning. Da vi var færdige, var maden også welldone. Kalkunschnitzler m. salat, brød og spinatspagetti. Efter maden var det tid til postkortskrivning, fotoseance og 2 spil kort. Tøserne vandt, øv.

2. Påskedag, mandag den 5. april 2010. (Bent)

Km: 56.682, 12 ° - blæsende (482 km)

Vi kørte fra lejligheden kl. 9:15. Helt uventet gjorde vi holdt 1 minut senere. Der var marked på den lille plads foran vores lokale bager. Vi fortsatte, der var ikke noget særligt på markedet og det blæste rigeligt. Vi satte kurs mod motorvejen og kørte på den ved Maximin, hvorefter vi kørte ad D3 i retning mod Grenoble. Så langt skulle vi nu ikke, vores nordligste mål var Sisteron. Vi gjorde holdt ved Penitents des Mees, nogle mystisk udseende klipper nær Durance floden ved Saint Auban. Sagnet

fortæller, at det er nogle munke fra Lure bjerget, som er blevet forstenet af herremanden, fordi de havde forelsket sig i en smuk kvinde.

Vi fortsatte på øst-siden af Durance, og fandt lige før Sisteron med udsigt til Citadelle en fineste resteplads, hvor vi stoppede for frokost. En ung mand var ude at lege med en rød Ferrari, han kom forbi flere gange, medens vi spiste. Vi kørte ind i Sisteron og fortsatte op bag ved byen til parkeringspladsen ved Citadelle. Det er fint at køre så langt som muligt, det sidste stykke til fods kan godt være anstrengende nok, især hvis der er varmt. Borgen ligger smukt, ved ”porten til provence”. Napoleon passerede Sisteron i 1815 på hans retur fra Elba. I Sisteron kunne man ikke stoppe ham, man havde ikke mere krudt. Så efter et måltid mad rejste han videre. Sisteron blev også berørt af 2. verdenskrig, tyskerne brugte citadelle, som et nazi fængsel.

Vi fandt en cafe og fik en kop chokolade og nød solen og varmen. Det var fristende at blive siddende.

Vi fortsatte fra Sisteron mod Rousillon, den røde by. Det var sidst på eftermiddagen da

vi ankom til byen. De røde klipper dækker et stort område, men for turisterne er det mest spændende i midten af den lille by. Der er de smukkeste klippeformationer i alle nuancer mellem dybrød over orange til kraftig gul. Merete og Kjesten samlede en masse ”jordprøver”, til senere forædling i glasovnen derhjemme. Vi spiste gode Crepes på en lille Cafe.

Fra Rousillon kørte vi via Apt og derfra syd på mod A8 motorvejen. Der var langt hjem, og kl. var nu 19:10. I Cadenet's små gader blev vi plaget af en spærret vej, vi kom ind i noget meget snævert, vi troede ikke vi kunne komme længere, nu havde vi jo dårlige erfaringer med Garmin fra dagen før, så---. Vi bakkede lidt, og skulle til at vende om, så kom der en mere lokal kendt og han fortsatte af den vej vi afbrød, så vi fulgte efter. Godt han ikke lige pludselig holdt i sin egen garage. Vi kom igennem, og kunne snart efter læne os tilbage og slappe af på motorvejen den sidste time hjem. Vi var hjemme 21:40 og aftensmaden var klar 20 minutter senere. ”Vok” m. rester af kalkun & bøf samt grønsager.

Tirsdag den 6. april 2010. (Bent)

Km: 57.164 (41 km)

Efter morgenmaden kørte vi ud i den nordlige ende af St. Maxime for at finde det store Carrefour supermarked. Vi kørte lidt for langt, det er ikke så nemt at se på vej ud af byen. Vi vendte tilfældigvis rundt ved et lille blomstermarked. Vi havde bemærket det flere gange i forbifarten, så nu måtte vi hellere tage det nærmere i øjesyn. Blomsterhandleren kom os hurtigt i møde, gav hånd og bød os velkommen. Lidt uvant for os måske, men vi skulle da bare være velkomne i hans butik. Vi var velkomne til at kigge rundt, og skulle endelig spørge hvis han kunne hjælpe med noget. Appelsin og citrontræer med masser af frugter og blomster i alskens farver, det så rigtig godt ud. Men vi var klar over at pladsen allerede var trang til hjemturen, så vi købte ikke noget. Vi kørte tilbage i retning mod byen og fandt også hurtigt Carrefour. Efter indkøbet vaskede vi bilen ved det udendørs vaskeanlæg.

Vi gik en tur i den indre by, kiggede på butikker og fandt lidt gaver. Der er et par hyggelige gågader med spændende butikker og restauranter. Vi nød en is, vejret var nu dejligt.

Vi tog tilbage til lejligheden og spiste frokost, efter frokosten sad vi en halv time og nød solen på terrassen, - herligt.

Om eftermiddagen kørte vi en tur langs stranden til Grimaud, ikke det lille Venedig, men den gamle by med borgen der ligger tilbagetrukket i bakkerne små 5 kilometer fra vandet. Borgen er meget forfalden, men den ligger smukt hævet over terrænet og med fin udsigt til Middelhavet. Vi ledte efter turistkontoret, det er ofte svært at finde i Frankrig. Det lykkedes dog, vi fandt også et appelsintræ, som øjensynligt stod i offentligt område. Nærmeste adgang dertil var med en elevator. Efter noget besvær fik jeg rystet en appelsin ned fra træet. Den var meget bitter og fyldt til randen med sten, så det var en skuffelse, på afstand så det så indbydende ud.

På turistkontoret fandt vi ud af at der lige nord for byen lå

en oldgammel romersk bro, så den kørte vi ud til. Fra parkeringspladsen kunne Merete og Kjesten hurtigt konstatere at der var langt ned til den, og de i øvrigt var bagud med strikkeriet i dag. De besluttede derfor at nyde solen ved bænken og så få strikket lidt. Flemming og jeg kunne så trave den stejle vej ned til broen. Selve broen var godt bevaret, men den så ud til at have været del af en akvædukt, men det tilstødende stendige var brudt sammen. Vi tog nogle billeder og begav os op til bilen igen.

På vej fra Grimoud til Maxime var trafikken gået helt i stå. Vi sneglede os af sted, en ganske almindelig hverdag i foråret, hvordan bliver det ikke om sommeren når turistsæsonen er på sit højeste?

I Maxime kørte vi til stranden. Vi nød en crepes med Framboise og contreaux i sandkanten.

Tilbage i lejligheden gjorde vi terrassen ren, vi begyndte småt på rengøringen.

Vi spiste kl. 20:00, lidt tidligt i forhold til de foregående dage, nuvel: Hvidløgsbrød a la carte, ”møre” bøffer, ØV + salat. Trods det at vi havde lagt mange kiwi frugter på kødet, så nægtede det at blive mørt.

Onsdag den 7. april 2010.05.04. (Merete)

Km: 57.205

Denne morgen var vores sidste i lejligheden, så vi stod op kl. 6 til hurtig morgenmad, bageren havde åbent, så Flemming hentede brød. Herefter stod den på den store og effektive rengøring af hele lejligheden samt de sidste ting blev pakket sammen.

Kl. 8.10 var bilen pakket og vi forlod St. Maxime. Vi kørte i retning af Draguignan og kom på motorvejen mod Nice, Monaco og Genua. Ved Nice betalte vi vejskat flere gange, 4,40 + 2,80 og 21€???? Der var mange tunneller, så der skulle penge i kassen.

Ca.9.40 passerede vi Monaco – der var ingen der skulle på casino. Det må vente til en anden gang. Tre minutter senere kom vi til Italien. Her så vi mange frugtplantager og drivhuse på bjergskråningerne. Vi forsøgte at fotografere dette fantastiske skue, men det var svært med alle de tunneller, vi skulle igennem og vi skulle jo heller ikke lægge hindringer i vejen for trafikken. Vi observerede også 2 lastbiler komme kørende hver med 2 kæmpestore oliventræer på ladet. Lidt senere kørte vi på A6 i retning mod Torino. Kl. 11.15 var det tid til en lille pause på Area P.... ved Ceva. Vi havde kaffe og the med + alt vores småkager. Jeg skulle hilse og sige, at det var italienske toiletter. Kjesten og jeg købte hver en flot pose kulørt pasta til 4,90€, men mændene rystede på hovederne, da de ikke mente, at der var mere plads i bilen. Vi fik det da proppet ind helt uden at det kom til at ligge i spænd nogle steder. Et kvarter senere var vi atter på farten. Vejskat igen, 22,90€. Nu gik turen mod Aosta og temperaturen var steget til 17 grader. Ved 13-tiden trængte bilen til at blive tanket. Derefter fortsatte turen i Aostadalen, meget flot område. Vi kørte langs Alperne på højre side og til venstre kørte vi langs Grand Paradiso (4.000 m høj). Nu nærmede vi os dagens mål, som var Matterhorn/Monte Servino fra den Italienske side.

Vi havde været ved Matterhorn fra den Schweiziske side sidste sommer (2009) sammen med Sander, men desværre var bjerget indhyllet i skyer. Vi kørte fra i St. Vincent, men da bymidten var spærret af, blev vi sendt ud på nogle små bjergveje, så Flemming syntes ikke om at være chauffør og vi blev enige om at vi garanteret kunne finde en bedre vej mod vores udsigtspunkt. Det lykkedes og efterhånden fik vi små glimt af bjerget mod den flot blå himmel. Det blev køligere efterhånden som vi kom højere op, og der lå også sne. 14.15 kom vi til P-pladsen nær Lago Blu med god udsigt til Matterhorn. Da vi var kommet ud af bilen, hørte vi nogle lyde, og da vi fik dem lokaliseret, viste sig at være små laviner. Jeg har altid ønsket at se en lavine i virkeligheden, og nu så og hørte vi 3 små laviner. Vi gik i på en sneryddet vej til Lago Blu, og det tog ca. 10 min. at gå hen til den meget lille sø. Vi så nogle folk komme gående med snesko. Det ville nok være en god ide, da det ind imellem var svært at gå i sneen. Vi kunne også høre murmeldyrene, men vi kunne desværre ikke få øje på nogen.

Lago Blu var desværre frosset til, så vi kunne ikke se Matterhorn spejle sig i søen. Det havde vi set billeder af på Google Earth, så måske skal vi dertil på en anden årstid en gang, når vi igen kommer på de kanter. Efter at have nydt det snedækkede landskab og udsigten til Matterhorn, travede vi tilbage til bilen, som blev kørt hen på P-pladsen, hvor der kun stod et par autocampere. Vi bredte tæppet ud på asfalten, fandt køletasken frem, og så var det godt at få lidt frokost i maverne, mens vi soled os. Vi smed flere og flere stykker tøj, selv om vi var omgivet af store snedriver og snedækket landskab. For øvrigt havde jeg fået våde sokker, men så var det jo ligesom på New Zealand, hvor mine sko altid blev oversvømmet. Det var sørme godt at vi tog billeder af bjerget inden frokosten, da skyerne begyndte at indhulle det, mens vi spiste. Skyerne dannede sjove ringe om bjerget. Ca. 15.26 gik turen videre nordpå mod Aosta på A5, igen skulle der

betales vejskat: 3,20€. Vi kom gennem en 6 km lang tunnel og herefter kunne vi nyde udsigten til sneklædte bjerge. Ved 17-tiden kom vi til den Italienske grænse, og her viste vi kun vores pas, da Kjesten og Flemmings lå i bagagen, men heldigvis ingen problem. Herefter kørte vi gennem Bernadino passet, 23,60€, og snart kom vi til den schweiziske grænse. Nu gik det i retning af Martigny på E27. Her så vi mange små jordlodder med vinstokke på bjergskråningerne. Ved Lausanne kom vi forbi et område med mange mistelten. Vi kom forbi Montreaux ved 18-tiden, så vi kunne lige mindes turen sidste sommer. Lidt nord for Montreaux kom vi forbi vandskellet mellem Rhone og Rhinen. Nær Gurnelens på pladsen Gruyere syd for Fribourg holdt vi 5 min.s tissepause og frugtbarpause. Ca. 18.50 kørte vi fra Bern mod Basel på E25/A1. Få min senere kørte vi over grænsen til Baden-Württemberg i retning mod Karlsruhe. Vi ringede til Gasthof Zum Adler i Breisach-Hochstetten. Samme hotel, som på nedturen. Vi ankom kl. 20.30 og vi trængte bare til et godt måltid mad, så vi bestilte 4 x wienerschnitzel mit spätzle und pilsrahmsauce, salat + weissbeer og Spätzli til 61€. Det var nogle store portioner, så vi fik at vide at næste gang vi kom, så kunne vi bare bestille en lille portion. Efter at have spist i den stadig meget påskepyntede restaurant, var det tid til et par spil kort hos Kjesten og Flemming på værelse 21. Vi havde værelse 20 helt inde i hjørnet. Kl.23 var det sengetid, så vi kunne være friske og udhvilede til næste dags køretur.

Torsdag den 8. april 2010. (Merete, Bent)

Km: 58.115

Vi stod op kl. 7.30 og var klar til morgenmad en halv time senere. Herefter pakkede vi sammen og fik betalt værelserne. Jeg fik lige en sludder med Mutti, da der hang et meget flot billede af en gøgeurt på væggen. Det viste sig at være en af hendes kunder, der havde taget billedet, oven i købet

med en lille gul edderkop på. Hun fortalte, at vi skulle komme igen engang i maj for at opleve gøgeurt orkideerne blomstre i dalen. Vi fik brochurer om hotellet. Ved bilen holdt vi et lille møde om den videre rute nordpå.

I Breisach var jeg ude at tage et billede af en stor påskeopstilling på torvet. Meget flot.

Fra Breisach kørte vi af A5 mod Karlsruhe. Formiddagstrafikken var heftig, og der var en del vejarbejde. Vi drejede mod nordvest ved Ludvigshafen og passerede Rhinen. Vi så en stork i luften tæt ved motorvejen. Kl. 12 holdt vi ved den lille færge i Bingen og ventede på at komme over Rhinen til Rhüdesheim. Det tager kun 5 minutter at sejle tværs over den kraftigt trafikerede flod, og da der samtidig er megen strøm (altid samme vej) må det stille krav til skibsførerens kunnen. Men det gik nu helt fint, den eneste der blev overanstrengt var en tysker som havde stillet sig an ud for vores højre bagdør, og dermed spærrede for at Kjesten kunne træde ud. Jeg gav et "bette" dyt med Volvo'en, - tyskeren blev meget paf, - og var nær hoppet over bord. Han troede nok at nogen kom kørende på færgen.

Vi kørte direkte op til Niederwald Denkmal, som er et gigantisk mindesmærke, som er placeret højt i terrænet med udsigt til Rhinen. Mindemærket er rejst i 1871 ved indvielse af det nye tyske rige efter krigen mod Frankrig.

Vi betalte 1 Euro for at parkere, men så stak parkeringsvagten os også en brochure om stedet samt en tyk bog om andre seværdigheder i Tyskland, begge dele i 2 eksemplarer forstået, - fruene samler.

Vi kørte ned til Rhüdesheim igen, slentrede en tur langs bane og flod, de er lige trafikeret, og drejede selvfølgelig ind i den hyggelige Drosselgasse. Vi stak en harmonika spiller 1 euro, men så var vi også velkomne til at fotografere ham resten af dagen. Vi spiste frokost på Wienergrill.

Vi kørte nord på langs Rhinen og kørte ud af Hessen og ind i Rheinland Pfalz. Vi gjorde holdt ved

Lorelei, den lille dame som står placeret ude midt i Rhinen. Sidste år, vi var der, fik vi ikke øje på hende. Vi var næsten forbi, ved et tilfælde tror jeg, fik Flemming øje på at nogle mennesker gik på den lille ø ude ved pigen.

Vi kørte også op på Lorelei klippen, til udsigtspunktet hvorfra man har godt overblik over de meget farlige sving på floden, som jo nok er den sande årsag til de mange skibbrud stedet er berømt for. Sigtbarheden var desværre meget dårlig, et regnvejr nærmede sig, så vi hastede videre til Koblenz, hvor vi skulle se Deutsches

Eck, som er stedet hvor Mosel og Rhinen løber sammen. Hvor floderne mødes, står der en 37 meter høj statue fra 1897 af Kejser Vilhelm I til hest. Vejret satte nu ind med regn, så vi bestemte os for at sætte næsen direkte hjemad. Vi kørte på motorvejen øst for Koblenz med kurs mod Kassel. Ved

Kassel var det spisetid, og jeg havde foreslået at stille sulten på Kasseler Rasthof, med bedste anbefalinger af stedet. Stor var vores skuffelse, da det gik op for os, at alt er lavet om, restauranten er fjernet til fordel for en større snask. Nej, hvor ærgerligt, tidligere var det virkeligt klasse, god mad – hurtig betjening og en herlig oase midt i mylderet på autobanen. Nu, - aldrig mere Kassel.

Vi stak videre nordpå af A7, vi havde ikke noget egentlig mål, blot ville vi gerne et par timer mere hjemover. Vejret blev ringe, regnen lagde en dæmper på fremmarchen, så ved Hildesheim besluttede vi at dreje fra motorvejen og lade Garmin finde et Gasthause for natten. Vi stoppede ved Hotel Stadtresidenz, men der var lukket, lys var der dog, så vi besluttede os for at ringe dertil. Det gav pote, receptionisten tog telefonen hjemmefra, men hun ville lige skynde sig hen til os, 5 minutter sagde hun. Vi fik hurtigt indtryk af, at det var et meget fint sted, men efter nogen snak, også om pris, fik vi overbevist hende om, at vi ikke var interesseret i alt det luksus, vi skulle jo blot sove. Vi spurgte hende om andre overnatningsmuligheder, men hun ville gerne give os et tilbud, så hun kunne få udsolgt og komme hjem igen. Vi fik de 2 sidste værelse, vi kunne faktisk godt have nøjes med det ene, da det var en hel lejlighed. Efter at chokket havde lagt sig, åbnede vi en flaske rødvin, lavede lidt kaffe og the samt nappede et spil kort. Dagens billeder var forholdsvis hurtig gennemgået, gråvejret hele dagen havde lagt en dæmper på fotolysten.

Fredag den 9. april 2010. (Merete)

Km: 58.852

Vi stod op kl. 7.15 og kl. 8.00 var vi klar til at servere morgenmaden i vores suite. Der var desværre for koldt til at spise på terrassen, kun 7 grader. Efter en halv times tid havde vi spist, pakket sammen og var klar til at komme på landevejen igen. Efter en times kørsel, skulle Volvoen tankes og så holdt vi samtidig en kort kaffe/thepause på Rasthof Holmoor.

Kort før grænsen var der mange betjente på vejen. De så ud som om de ledte efter noget bestemt.

Kl. 11.55 krydsede vi den dansk/tyske grænse, og efter 20 min.s kørsel kom vi til Åbenrå, hvor vi havde en frokostaftale med Else og Jørgen. Else havde det rimeligt efter sin indlæggelse, så vi spiste frokost og fik en kort snak, før vi ved 13-tiden kørte videre nordpå. Vi ankom til Vesterheden kl. 15.20, hvor vi fik læsset al Kjesten og Flemmings ting af, inden vi fortsatte det sidste lille stykke hjem til os.

Vel hjemme igen efter en rigtig god og oplevelsesrig ferie.

Km: 59.390

Litteratur:

Turen går til Sydfrankrig og Korsika

Oplev Provence

Provence og Côte d'Azur (Politikens visuelle guide)

South of France

Rejsen rundt i Provence

Provence (Lars Boesgaard)

Provence (kunst – landskab – arkitektur)